

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์
โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง: กรณีศึกษาชุมชนระบำ
อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

The Development of English Skills for Homestay Tourism
through Community Participation for Huai Kha Khaeng
Wildlife Sanctuary Tourism Promotion: A Case Study of
the Ra Bum Community, Lan Sak District,
Uthai Thani Province

ธนาภัสสร สอนธิรักษ์¹, รังสรรค์ หล้าคำจา²,

Thanaphat Sonthirak, Rungsan Lakhmaja,

วิมลพร ระเวงวัลย์³, ศุภาวีร์ เลิศผาติวงศ์⁴ และภาวิณี บุญจันดา⁵

Wimolporn Rawengwan, Supawee Lertpatiwong and Phawinee Boonjanda

วันที่ส่งบทความ: 25 เมษายน 2566, วันที่แก้ไขบทความ: 27 มิถุนายน 2566, วันที่ตอบรับบทความ:

30 มิถุนายน 2566

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ อีเมล thanaphat.so@nsru.ac.th

Assistant Professor Dr. in English at Foreign Languages Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University. Email: thanaphat.so@nsru.ac.th

² อาจารย์ ดร. สังกัดสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ อีเมล rungsan.l@nsru.ac.th

Lecturer Dr. of Foreign Languages Program, Faculty of Humanities and Social Sciences at Nakhon Sawan Rajabhat University. E-mail: rungsan.l@nsru.ac.th

³ อาจารย์ ดร. สังกัดสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ อีเมล rungsan.l@nsru.ac.th

Lecturer Dr. of Foreign Languages Program, Faculty of Humanities and Social Sciences at Nakhon Sawan Rajabhat University. E-mail: rungsan.l@nsru.ac.th

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ อีเมล supawee.l@nsru.ac.th

Assistant Professor in English at Foreign Languages Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University. Email: supawee.l@nsru.ac.th

⁵ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ อีเมล phawinee.b@nsru.ac.th

Lecturer of Foreign Languages Program, Faculty of Humanities and Social Sciences at Nakhon Sawan Rajabhat University. E-mail: phawinee.b@nsru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี 2) สำรวจ ความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง 3) สร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง และ 4) พัฒนาภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน ตัวแทนผู้ประกอบการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ บุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตัวแทนสถานศึกษาและเจ้าหน้าที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งชุมชนระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 100 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความต้องการของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$)

2) ความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$)

3) การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ พบว่า มีกระบวนการและขั้นตอนในการสร้างบทเรียน ดังนี้ 1) การสอบถามความต้องการ 2) การตั้งวัตถุประสงค์ 3) การเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผู้เรียน 4) การสร้างเนื้อหาและชุดกิจกรรม 5) การกำหนดกิจกรรมและวิธีการสอน 6) การตั้งเกณฑ์การประเมิน 7) การปรับปรุงเนื้อหา 8) การทดลองสอน และ 9) การปรับปรุงเนื้อหาที่สมบูรณ์

4) การอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ การมีส่วนร่วมของชุมชน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง

Abstract

The purposes of this research article were to 1) study the needs of using English for homestay tourism through the participation of Rabam Community, Lan Sak District, Uthai Thani Province; 2) explore the content needs of English lessons for promoting homestay tourism at Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary; 3) create English lessons for homestay tourism at Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary; and 4) develop English language for homestay tourism through community participation at Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary. The samples of this research, selected by purposive sampling, were 100 people comprising community leaders, local scholars, homestay travel agency, local government organizations, educational institutes and staff of Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary, Rabum Community, Lan Sak District, Uthai Thani Province.

The research instruments of this research were the questionnaire and English achievement test. The statistics for data analysis were mean, standard deviation and t-test.

The research results revealed as follows:

1) The needs of using English for homestay tourism was overall at “high level” (= 4.20).

2) The content needs of English lessons for promoting homestay tourism at Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary was overall, it was at “high level” (= 4.08).

3) There were processes of English lessons creation for homestay tourism as follows: 3.1) need inquiry; 3.2) objective setting; 3.3) content selection in accordance with objectives and learners; 3.4) content creation and activity sets; 3.5) activities definition and teaching methods; 3.6) assessment criteria setting; 3.7) content teaching and improvement; 3.8) teaching trail; and 3.9) content update completion.

4) English for homestay tourism activities found that English achievement test results of the participants were higher than the pretest when statistical significance was set at .05 level.

Keywords: English for homestay tourism, Participation of the Community, Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary

บทนำ

หากกล่าวถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคมโลกในยุคปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนตามแทบไม่ทัน การเปลี่ยนแปลงย่อมมีผลกระทบต่อคุณภาพของประชากรอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในหลายประเทศที่เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในเหตุการณ์ดังกล่าว ดังนั้นการที่จะทำให้พลเมืองของชาติมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงทุกสภาพเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง (ธัญวรรณ กำคำ, 2561)

การเปลี่ยนแปลงอันยิ่งใหญ่ที่ประเทศในแถบภูมิภาคอาเซียนต้องตั้งรับ คือ การรวมตัวกันของกลุ่มประเทศ 10 ประเทศเข้าเป็นสมาชิกในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) เพื่อสร้างประชาคมที่มีความแข็งแกร่ง สามารถสร้างโอกาส และรับมือสิ่งที่ท้าทายทั้งด้านการเมือง ความมั่นคงเศรษฐกิจ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสามารถประกอบกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจได้อย่างสะดวกมากขึ้นและประชาชนในอาเซียนมีความรู้สึก เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (กรมอาเซียน, 2565) โดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 40 ยังเห็นชอบให้เร่งรัดการรวมกลุ่มสินค้าและบริการสำคัญ 11 สาขา เป็นสาขานำร่อง โดยมีประเทศสมาชิกที่รับผิดชอบในการจัดทำ Road map ในแต่ละสาขาสำหรับประเทศไทยได้รับมอบหมายให้จัดทำด้านการท่องเที่ยวและการบิน เนื่องจากเป็นประเทศที่ตั้งอยู่ตรงกลางของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นศูนย์กลางต่าง ๆ นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีจุดเด่น เรื่องการมีแหล่งท่องเที่ยวที่ดี สวยงามและราคาไม่แพง (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2557)

การท่องเที่ยวเป็นปรากฏการณ์ความเคลื่อนไหวของนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางเพื่อการพักผ่อน หย่อนใจและความบันเทิงเป็นหลัก มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่แสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับความสะดวกสบาย ความรวดเร็วในการเดินทางและการใช้บริการ การท่องเที่ยวต่าง ๆ ก่อนการตัดสินใจเดินทาง นักท่องเที่ยวสมัยใหม่ให้ความสำคัญมากกับความคิดเห็นวิจารณ์ในสื่อสังคมออนไลน์ จนส่งผลให้เกิดการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในช่วงเวลาที่มีความพร้อมมากที่สุด ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้นสูงมากถึงร้อยละ 7.23 และเติบโตอย่างต่อเนื่องเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี (TAT Intelligence Center, 2020) หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนหันมาส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของไทย ด้วยการจัดกิจกรรม การท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่า ให้แก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จริงและกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ อย่างไรก็ตามการทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ปัจจัยเรื่องคุณภาพของสินค้าและการบริการความปลอดภัย รวมถึงการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมเพียงพอต่อการรองรับ ยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยมากขึ้นโดยเฉพาะการทำให้แหล่งท่องเที่ยวในเมืองหลักและเมืองรองทางการท่องเที่ยวของไทยมีเสน่ห์สวยงามมีคุณลักษณะทางกายภาพที่ดีมีคุณค่าสำหรับนักท่องเที่ยว จนยาก

ที่จะหาแหล่งท่องเที่ยวอื่นมาทดแทนได้ (พิชญภาพร ศรีบุญเรืองและฉล่องศรี พิมลสมพงศ์, 2564)

การท่องเที่ยวได้ถูกกล่าวถึงในฐานะของธุรกิจการค้าบริการที่การกระจายรายได้ และการหารายได้จากเงินตราต่างประเทศ และได้ถูกบรรจุให้เป็น “แนวทางเร่งด่วน ในการฟื้นฟู เศรษฐกิจและสังคม” ประเทศไทยได้มีการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ที่เกี่ยวข้องกับมรดกประเพณีที่สืบทอดต่อ ๆ กันมาและวัฒนธรรมที่ดึงดูดความสนใจ โดยสิ่งที่ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว (จุฑามาศ คงสวัสดิ์, 2550) ดังนั้น ศิลปะและวัฒนธรรมที่ใช้ในการท่องเที่ยว ได้แก่ สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ลักษณะการประกอบอาชีพ ของชุมชน ประเพณีการเล่นพื้นเมืองต่าง ๆ เป็นต้น

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนส่งเสริมการท่องเที่ยวสัตว์ป่าตำบลละบัวเป็นกลุ่มเป้าหมาย ขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในปี พ.ศ. 2565 เพื่อส่งเสริมการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เนื่องจาก เป็นจุดที่มีความสำคัญที่อยู่ในอ่างเก็บน้ำทับเสลาหรือเขื่อนทับเสลา ในเขตพื้นที่เขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่าห้วยขาแข้งตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานีที่นักท่องเที่ยวจะเข้ามา ท่องเที่ยวหรือพักผ่อนในโฮมสเตย์ได้ โฮมสเตย์ที่เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวใกล้บริเวณเขตพันธุ์ อนุรักษ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดอุทัยธานีหรือจังหวัดใกล้เคียงมาพักผ่อน หรือท่องเที่ยว กลุ่มวิสาหกิจชุมชนส่งเสริมการท่องเที่ยวสัตว์ป่าตำบลละบัวพบปัญหาว่าคน ในชุมชนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้จึงส่งผลให้นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติไม่เข้าใจในสิ่งที่ชาวบ้านสื่อสาร จึงทำให้ชาวบ้านมีความต้องการอบรมเรียนรู้ การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยให้หาผู้เชี่ยวชาญเข้ามาให้ความช่วยเหลือในการฝึกฝนทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับเยาวชนและคนในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์มีรูปแบบที่เฉพาะเจาะจง จึงต้องอาศัยทักษะและการฝึกฝน เป็นเวลานานจึงจะเกิดความชำนาญและสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นจังหวัดอุทัยธานีนั้น พบว่า ปัญหา ในการใช้ภาษาอังกฤษของคนในพื้นที่ คือ ยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ โดยเมื่อศึกษา สภาพปัญหาแล้ว พบว่า ประชาชนที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นยังขาดทักษะการสื่อสาร ทางด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการพูดประชาชนขาดทักษะการสื่อสารที่ประกบกัน เป็นประโยคเพื่อนำมาประกอบการพูด นอกจากนี้ยังขาดประสบการณ์ในการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ขาดโอกาสในการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และประสบการณ์โดยตรง กับการสื่อสารกับชาวต่างชาติในสถานการณ์จริง (ดารุณี บุญธรรม, 2558)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง: กรณีศึกษาชุมชนละบัว อำเภอลานสัก

จังหวัดอุทัยธานี เพราะชุมชนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้โดยได้ข้อมูลจากการที่ผู้วิจัยเข้าไปเก็บข้อมูลจากการทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษของชุมชน ดังนั้น จึงหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้กระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อการจัดการชุมชนให้มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านการสื่อสารทางการท่องเที่ยวและการค้าขายของชุมชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนระบ๋า อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี
2. เพื่อสำรวจความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง
3. เพื่อสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง
4. เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง

กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

-บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง
-กิจกรรมพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์โดยการ

ตัวแปรตาม

-ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง
-ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่เขตรักษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน ตัวแทนผู้ประกอบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ บุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตัวแทนสถานศึกษา และเจ้าหน้าที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งชุมชนระบ๋า อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 100 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในงานวิจัยนี้มี 2 เครื่องมือ คือ แบบสอบถามและแบบทดสอบ ดังต่อไปนี้

2.1 แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
ดังนี้

2.1.1 ศึกษาและรวบรวมเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 ศึกษาแนวทางรูปแบบในการสร้างแบบสอบถามและกำหนดกรอบ
เนื้อหาตามขอบเขตและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1.3 สร้างแบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนระบำ อำเภอลานสัก จังหวัด
อุทัยธานี

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียน
ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง

2.1.4 การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ
โดยการนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบความตรง
ตามเนื้อหา ความครอบคลุมทางเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแต่ละข้อคำถาม
โดยนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-Objective Congruence: IOC)
ถ้าค่า IOC มากกว่า 0.5 แสดงว่าแบบสอบถามข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ ได้ค่าดัชนี
ความสอดคล้องของเนื้อหาที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งมีความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้
เก็บข้อมูลได้

2.1.5 นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
และนำไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test) อยู่ที่ 0.70 และความถูกต้องของเนื้อหา
กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด

2.1.6 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดพิมพ์แบบสอบถาม
ฉบับสมบูรณ์ในการนำไปใช้แจกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

2.1.7 นำข้อมูลที่ได้มาจำแนก จัดเรียงตามประเด็น สรุปข้อมูลวิเคราะห์
ข้อมูลที่ได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ นำเสนอผลงานวิจัย
แบบพรรณนาวิเคราะห์ และเขียนบทความวิจัย

2.1.8 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
มาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1.8.1 การตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2.1.8.2 การลงรหัสจำแนกแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลง
รหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

2.1.8.3 การประมวลผลข้อมูลนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกและ
ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2.1.8.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ของประชาชนหมู่บ้านระบ๋า อำเภอลานสั๊ก จังหวัดอุทัยธานี และความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนระบ๋า อำเภอลานสั๊ก จังหวัดอุทัยธานี และความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ตามแบบของ Likert Scale ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความต้องการมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความต้องการมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความต้องการปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความต้องการน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความต้องการน้อยที่สุด

2.2 ประเภทของเครื่องมือวิจัยที่ใช้คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยออกแบบเนื้อหาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการท่องเที่ยวของชุมชนระบ๋า อำเภอลานสั๊ก จังหวัดอุทัยธานี เพื่อที่จะนำข้อสอบและบทเรียนไปทดลองใช้และนำมาปรับปรุง โดยผู้วิจัย มีการวางแผนการสอนและเตรียมบทเรียนอย่างมีระบบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม อย่างมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้ การวางแผนเวลาให้เหมาะสมในการจัด กิจกรรม กระบวนการจัดกิจกรรมและการประเมินผลนั้นเป็นการวัดผลภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารแบบท่องเที่ยวทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้เกณฑ์ การวัดถ้าผู้เข้ารับการอบรมได้ 20 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่าน โดยมีรายละเอียดที่ต้องปรับปรุง หลังการทดลองใช้บทเรียนดังต่อไปนี้ การวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยผู้วิจัย ใช้เวลาจัดกิจกรรม 5 วัน นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการใช้และการดัดแปลงบทเรียน ให้เหมาะสม โดยพบว่าส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมคำศัพท์ที่จำเป็นลงในบทเรียนเพิ่มเติมและนำไปเพิ่มเติมในแบบทดสอบ ก่อนและหลังเรียน จากกิจกรรมทั้งหมดที่ได้กล่าวมาจึงนำมาสู่การออกแบบบทเรียนและ ข้อสอบก่อนเรียนและหลังเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดซึ่งแบบทดสอบจะเป็นแบบทดสอบ แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อทดสอบความสามารถของประชาชนโดยแบบทดสอบนี้ได้ ผ่านการตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบความตรง ของเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแต่ละข้อคำถามกับเนื้อหาจุดประสงค์ ของแบบทดสอบ โดยนำมาวิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-Objective Congruence: IOC) ถัดดัชนีความสอดคล้องมีค่า จำนวน 40 ข้อ คำถามแต่ละข้อมีความ

สอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนก (B) 0.26-0.73 ค่าความยาก (p) 0.26-0.74 และค่าความเชื่อมั่น 0.81 จำนวนชั่วโมงในการเรียนจำนวน 30 ชั่วโมง เรียนจำนวน 5 วัน วันละ 6 ชั่วโมง โดยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบท่องเที่ยวทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำนวนประชากรที่เข้าเรียน 100 คน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์	\bar{x}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ทักษะการฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจเมื่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสอบถามข้อมูลหรือบริการ	4.41	0.49	มาก
2. ทักษะการพูดเพื่อให้สามารถโต้ตอบและตอบคำถามให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	4.44	0.57	มาก
3. ทักษะการอ่านเพื่อให้สามารถอ่านเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลการบริการ	3.98	0.67	มาก
4. ทักษะการเขียนเพื่อให้สามารถเขียนหรือบอกข้อมูลต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ	3.95	0.64	มาก
รวม	4.20	0.26	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) เมื่อพิจารณาในรายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ทักษะการพูดเพื่อให้สามารถโต้ตอบ ตอบคำถามให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ($\bar{x} = 4.44$) รองลงมาคือ ทักษะการฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจเมื่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสอบถามข้อมูลหรือบริการ ($\bar{x} = 4.41$) และทักษะการอ่านเพื่อให้สามารถอ่านเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลการบริการ ($\bar{x} = 3.98$)

ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ทักษะการเขียนเพื่อให้สามารถเขียนหรือบอกข้อมูลต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ($\bar{x} = 3.95$)

2. ผลการสำรวจความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง

ความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง	\bar{x}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. เนื้อหาด้านการสาธิตการทอผ้าและการมัดย้อม	4.51	0.50	มากที่สุด
2. เนื้อหาด้านการทอเสื่อ (สาด)	4.42	0.59	มาก
3. เนื้อหาด้านการสาธิตการทอผ้าขาม้า	3.90	0.72	มาก
4. เนื้อหาด้านการท่องเที่ยวล่องเรือ	3.67	0.59	มาก
5. เนื้อหาด้านการสมุนไพรชุมชน	3.47	0.50	ปานกลาง
6. การทักทาย การแนะนำตนเอง ขอบคุณ ขอโทษ กล่าวลา	3.40	0.49	ปานกลาง
7. มารยาททางสังคมและวัฒนธรรมเจ้าของภาษา	3.24	0.43	ปานกลาง
8. การพูดนำเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชมสัตว์ป่า	4.72	0.45	มากที่สุด
9. กิจกรรมที่บ้านพักโฮมสเตย์	4.71	0.56	มากที่สุด
10. การซื้อขายอาหารและสินค้า	4.80	0.40	มากที่สุด
รวม	4.08	0.15	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$) เมื่อพิจารณาในรายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การซื้อขายอาหารและสินค้า ($\bar{x} = 4.80$) รองลงมา คือ การพูดนำเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชมสัตว์ป่า ($\bar{x} = 4.72$) กิจกรรมที่บ้านพักโฮมสเตย์ ($\bar{x} = 4.71$) กิจกรรมกลุ่มสาธิตการทอผ้าและการมัดย้อม ($\bar{x} = 4.51$) กิจกรรมกลุ่มทอเสื่อ (สาด) ($\bar{x} =$

4.42) กิจกรรมกลุ่มสาธิตการทอผ้าขาม้า (\bar{X} = 3.90) กิจกรรมกลุ่มการท่องเที่ยวล่องเรือ (\bar{X} = 3.67) กิจกรรมกลุ่มสมุนไพรชุมชน (\bar{X} = 3.47) และการทักทาย การแนะนำตนเอง ขอบคุณ ขอโทษ กล่าวลา (\bar{X} = 3.40) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มารยาททางสังคมและวัฒนธรรมเจ้าของภาษา (\bar{X} = 3.24)

3. ผลการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งของประชาชนหมู่บ้านระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี มีดังนี้ การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ พบว่า มีกระบวนการและขั้นตอนในการสร้างบทเรียน ดังนี้ 1) การสอบถามความต้องการ 2) การตั้งวัตถุประสงค์ 3) การเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผู้เรียน 4) การสร้างเนื้อหาและชุดกิจกรรม 5) การกำหนดกิจกรรมและวิธีการสอน 6) การตั้งเกณฑ์การประเมิน 7) การปรับปรุงเนื้อหา 8) การทดลองสอน 9) การปรับปรุงเนื้อหาที่สมบูรณ์ ความต้องการของชุมชนระบำมีความต้องการภาษาอังกฤษในทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น บทเรียนที่ใช้ในกิจกรรมอบรมภาษาอังกฤษที่ใช้ด้านการท่องเที่ยว คือทักษะการฟัง พูด มากกว่า อ่าน เขียน เช่น สำนวน บทสนทนา คำแปล คำอธิบายเกี่ยวกับ วัฒนธรรมการใช้ภาษา แบบฝึกหัด และกิจกรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงอย่างมาก จำนวนชั่วโมงในการเรียนจำนวน 30 ชั่วโมง เรียนจำนวน 5 วัน วันละ 6 ชั่วโมง จำนวนประชากรที่เรียน 100 คน

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนหมู่บ้านระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานีจากบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลเปรียบเทียบคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนหมู่บ้านระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

N	คะแนนผลสัมฤทธิ์	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
100	ก่อนเรียน	6.43	1.70	-25.717	.000
	หลังเรียน	15.83	1.33		

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลเปรียบเทียบคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนหมู่บ้านระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทักษะการพูดเพื่อให้สามารถโต้ตอบ ตอบคำถาม ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากการศึกษาความต้องการของประชาชนในชุมชนและเป็นความต้องการของชุมชนคือ ต้องการพัฒนาทักษะการพูด จากข้อค้นพบนี้อธิบายได้ว่าภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคลต่างเชื้อชาติต่างภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิกุล สายดวง (2559) ได้ศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาชุมชนบ้านชะจอม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้าพักอาศัยค้างแรมแบบโฮมสเตย์ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้ให้บริการและเจ้าของที่พักได้ ปัญหาที่พบในขณะการสื่อสารคือการพูดออกเสียงไม่ชัดเจนและการพูดเร็วเกินไป ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติฟังยากจับใจความไม่ได้ ส่วนสำเนียงที่ใช้ในการสื่อสารของผู้ให้บริการและเจ้าของที่พักยังออกเสียงไม่ถูกต้องทำให้ยากในการสื่อสาร บางครั้งคำศัพท์หรือประโยคที่ผู้ให้บริการสื่อสารทำให้ไม่สามารถเข้าใจกันได้เพราะเป็นคำศัพท์ที่เกิดจากภูมิปัญญาชาวบ้านและเป็นคำศัพท์เฉพาะถิ่นของชาวบ้านพื้นที่นั้น

2. ความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การซื้อขายอาหารและสินค้า รองลงมาคือ การพูดนำเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชมสัตว์ป่า กิจกรรมที่บ้านพักโฮมสเตย์ กิจกรรมกลุ่มสาธิตการทอผ้าและการมัดย้อม กิจกรรมกลุ่มทอเสื่อ (สาด) กิจกรรมกลุ่มสาธิตการทอผ้าขาม้า กิจกรรมกลุ่มการท่องเที่ยวล่องเรือ กิจกรรมกลุ่มสมุนไพรชุมชนและการทักทาย การแนะนำตนเอง ขอขอบคุณ ขอโทษ กล่าวลา จากข้อค้นพบนี้อธิบายได้ว่าการซื้อขายอาหารและสินค้า เป็นความต้องการอย่างมากในเชิงเนื้อหาเพราะต้องใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างนักท่องเที่ยวต่างชาติกับพ่อค้าหรือแม่ค้าในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราพร พูลเกษ และคณะ (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาบ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความต้องการให้บทเรียนมีเนื้อหาเกี่ยวกับหมู่บ้านโฮมสเตย์จำนวน 5 หัวข้อ คือ การต้อนรับนักท่องเที่ยว การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์ แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ การแสดงพื้นบ้าน ประเพณีและวัฒนธรรม และอาหารพื้นบ้าน และยังไปสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญวรรณ กำคำ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนกลุ่มธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในงานวิจัยได้สรุปการวิจัยที่ค้นพบ ดังนี้ 1) รูปแบบและสำนวนภาษาอังกฤษที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศใช้บ่อยเมื่อมาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้แก่ การทักทาย การถามทาง ถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่

ที่ไปเยี่ยมชมและการสั่งอาหาร และจะใช้รูปแบบภาษาง่าย สั้น กระชับ และไม่เป็นทางการ

2) ประชาชนในชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มธนบุรี กรุงเทพมหานครมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษด้านการทักทาย การบอกทาง การบรรยายผลิตภัณฑ์ และการรับการสั่งอาหาร

3) ได้ชุดการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยว ที่สะท้อนบริบทของชุมชน กลุ่มธนบุรี ประกอบด้วยเอกสารการอบรม ซีดีเสียง สื่อการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือการใช้ชุดฝึกอบรม

4) ผู้เข้ารับการอบรมมีพัฒนาการในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ด้านชุดฝึกอบรมในระดับมากที่สุดการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับมากและด้านอื่น ๆ อาทิ การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ความกล้าแสดงออก และการนำความรู้ไปถ่ายทอดต่ออยู่ในระดับมากส่วนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษของคนในชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลังเข้ารับการอบรมในด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้านการทักทาย การบอกทาง การซื้อของ การบรรยายผลิตภัณฑ์ และการสั่งอาหารในระดับมาก และมีความพึงพอใจในภาพรวมของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของตนในชุมชน ในระดับปานกลาง

3. ผลการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งของประชาชนหมู่บ้านระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี พบว่าความต้องการของชุมชนระบำมีความต้องการภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความสามารถของผู้เรียนในด้านการท่องเที่ยวช่วยอำนวยความสะดวก ฟูด มากกว่าอ่าน เขียน เช่น สำนวน บทสนทนา คำแปล คำอธิบายเกี่ยวกับ วัฒนธรรมการใช้ภาษาแบบฝึกหัด และกิจกรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ดักลาส บราวน์ (Douglas Brown, 1993) ที่กล่าวว่าขั้นตอนในการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษ มีดังนี้ การนำเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึกปฏิบัติ และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนหมู่บ้านระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี จากบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ พบว่า ประชาชนในชุมชนระบำมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เพราะชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์จะเน้นเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงและในชีวิตประจำวันในเรื่องการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว การซื้อของ การสนทนาเรื่องที่พัก เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาดิต แสงมหาชัย (2559) ทำการศึกษาเรื่องการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจรรโลงวัฒนธรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ECO-TOURISM) ในจังหวัดมหาสารคาม ได้ทำการวิจัยพบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษเน้นเนื้อหาบายศรีสู่ขวัญ มีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น นอกจากนี้วิธีการสอน

เพื่อการสื่อสารยังเป็นเทคนิคและวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นหลังจากสอนการเรียนบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ เนื่องจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งมีพื้นที่ในการพัฒนาบทเรียนและกิจกรรมหลายพื้นที่

2. เทคนิคและวิธีการในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีหลากหลายเทคนิคด้วยกันในการทำให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ผู้สอนควรกำหนดการเรียนรู้และกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้มาพัฒนาศักยภาพของตนเองได้

3. แหล่งเรียนรู้เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งและองค์การบริหารส่วนตำบลละม้ายควรมีผลการวิจัยที่ได้นี้มาเป็นแนวทางเพื่อทำหลักสูตรให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้กับสถานการณ์จริงและในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ที่มากกว่าการท่องเที่ยวที่ชุมชนละม้าย

2. ควรนำนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชุมชนตำบลละม้ายมาเป็นยุวมัคคุเทศก์น้อยที่มีการจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

เอกสารอ้างอิง

กรมอาเซียน. (2565, 10-13 พฤศจิกายน). *ความร่วมมือด้านการศึกษาอาเซียน*.

<http://www.mfa.go.th/asean/th/other>

จุฑามาศ คงสวัสดิ์. (2550). *แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของชุมชนตลาดบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม*. [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ดารุณี บุญธรรม. (2558). *รายงานการวิจัยการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมโดยชุมชนชาวม้ง บ้านน้ำเค-सानก้วย ตำบลผาช้างน้อย อำเภอปาง จังหวัดพะเยา*. [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธัญวรรณ กำคำ. (2561). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนกลุ่มธนบุรี กรุงเทพมหานคร. *วารสารสารสนเทศ*. 7(2), 61-70.

พิกุล สายดวง. (2559). *รายงานการวิจัยรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองของกลุ่มอาชีพ*

ท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์ในเขตพื้นที่ตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน

คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

พิชญพร ศรีบุญเรือง และฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. การพัฒนาคุณค่าแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับ

นักท่องเที่ยวศักยภาพสูงในประเทศไทย. *วารสารเทคโนโลยีภาคใต้*. 14(1), 1-13.

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2557, 16 กรกฎาคม). ประชาคมอาเซียน. *รามคำแหงออนไลน์*,

จาก <http://joomla.ru.ac.th/oasc/http://www.lib.ru.ac.th/journal2>

วรารพร พูลเกษ, วนุชชิตา สุภัควิช และธิตีพล วิมุกตานนท์. (2558). การพัฒนาทักษะ

การสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว

บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารสังคมศาสตร์*.

4(2),86-91.

สาธิต แสงมหาชัย. (2559). *การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อจรรโลงวัฒนธรรมและ*

ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ECO-TOURISM) ในจังหวัดมหาสารคาม เน้น

เนื้อหาด้านพิธีบายศรีสู่ขวัญ. [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Douglas, B. (1993). *Research Base Learning*. New York: Mcgraw Hill.

TAT Intelligence Center. (2020). *Tourism Behavior Survey of Thai and*

International Tourists 2019 (Final Report). Bangkok: Ministry of Tourism

and Sports.